

Z-звіт при здійсненні лише операцій «службове внесення» та «службова видача» не є обов'язковим

Відповідно до ст. 2 Закону України від 06 липня 1995 року №265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон №265) фіскальний звітний чек – документ встановленої форми, створений у паперовій та/або електронній формі (електронний фіскальний звітний чек) реєстратором розрахункових операцій (далі – РРО) або програмним РРО (далі – ПРРО), що містить дані денного звіту, під час створення якого інформація про обсяг виконаних розрахункових операцій заноситься відповідно до фіскальної пам'яті РРО або фіскального сервера контролюючого органу.

Пунктом 9 ст. 3 Закону №265 встановлено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг зобов'язані щоденно створювати у паперовій та/або електронній формі РРО (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг)) або ПРРО фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій.

Розрахункова операція – приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), видача готівкових коштів за повернутий покупцем товар (ненадану послугу), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару (послуги) банком покупця або, у разі повернення товару (відмови від послуги), оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Згідно з п. 6 розд. III Порядку реєстрації та застосування реєстраторів розрахункових операцій, що застосовуються для реєстрації розрахункових операцій за товари (послуги), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.06.2016 №547 (далі – Порядок №547), внесення чи видача готівки з місця проведення розрахунків повинні реєструватися через РРО або ПРРО з використанням операцій «службове внесення» та «службова видача», якщо такі внесення чи видача не пов'язані з проведенням розрахункових операцій:

операція «службове внесення» використовується для реєстрації суми готівки, яка зберігається на місці проведення розрахунків на момент реєстрації першої розрахункової операції, що проводиться після виконання Z-звіту;

операція «службова видача» використовується для реєстрації суми готівки, яка вилучається з місця проведення розрахунків та/або видається держателям електронних платіжних засобів.

Проведення операцій з видачі готівкових коштів держателям електронних платіжних засобів здійснюється суб'єктами господарювання із використанням РРО або ПРРО у порядку, визначеному Законом №265 та нормативно-правовим актом Національного банку України з питань ведення касових операцій у національній валюті в Україні.

Тобто операції «службове внесення» та «службова видача» не є розрахунковими операціями в розумінні Закону №265.

Враховуючи викладене, якщо протягом дня розрахункові операції не проводились, але було здійснено операції «службове внесення» та «службова видача», то створення Z-звіту в кінці робочого дня не є обов'язковим.

Внесок ПДВ від бізнесу Тернопільщини – понад 2 млрд гривень

Плюс 24 відсотки до минулого року або 385 млн грн – на стільки більше податку на додану вартість сплатили суб'єкти господарювання Тернопілля у січні-листопаді 2021 року, ніж торік. Сума цього річ сплаченого платежу складає трохи більше 2 млрд гривень. Додаткові надходження склали 161,5 млн грн, оскільки сплата перевищила очікування на 9 відсотків.

Середньомісячна сплата податку на додану вартість у січні-листопаді цього року складає 182,8 млн гривень. Порівняно з минулим роком – плюс 35 млн гривень.

У листопаді цього року суб'єкти господарювання Тернопільщини спрямували 310,1 млн грн податку на додану вартість.

Станом на початок грудня на теренах нашого краю було зареєстровано 2819 платників податку на додану вартість – юридичних осіб. Порівняно з відповідним періодом минулого року їхня кількість зросла на 69 осіб або плюс 2,8 відсотка.

Податок на нерухомість для фізичних осіб: обчислення податку

Відповідно до п. п. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Згідно з п. п. 266.7.1 п. 266.7 ст. 266 ПКУ обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» п. п. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПКУ та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» п. п. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПКУ та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до п. п. «в» п. п. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПКУ та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів «б» і «в» п. п. 266.7.1 п. 266.7 ст. 266 ПКУ, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

Підпунктом 266.7.1 прим. 1 п. 266.7 ст. 266 ПКУ визначено, що за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи – платника податку, загальна площа якого перевищує 300 кв. метрів (для квартири) та/або 500 кв. метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів «а» – «г» п. п. 266.7.1 п. 266.7 ст. 266 ПКУ, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Згідно з п. п. 266.7.2 п. 266.7 ст. 266 ПКУ податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з п. п. 266.7.1 п. 266.7 ст. 266 ПКУ, та відповідні платіжні реквізити, зокрема органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються платнику податку контролюючим органом у порядку, визначеному ст. 42 ПКУ до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою – платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Чи може податковий агент подати уточнення за періоди, за якими минув строк позовної давності

Відповідно до абзаців першого та четвертого п. 50.1 ст. 50 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених ст. 50 ПКУ), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Згідно з абзацами першим та другим п. 102.1 ст. 102 ПКУ контролюючий орган, крім випадків, визначених п. 102.2 ст. 102 ПКУ, має право провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених ПКУ, не пізніше закінчення 1095 дня (2555 дня – при проведенні перевірки операції відповідно до ст.ст. 39 і 39 прим. 2 ПКУ), що настає за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, визначеної п. 133.4 ст. 133 ПКУ, та/або граничного строку сплати грошових зобов'язань, нарахованих контролюючим органом, а якщо така податкова декларація була надана пізніше, – за днем її фактичного подання. Якщо протягом зазначеного строку контролюючий орган не визначає суму грошових зобов'язань, платник податків вважається вільним від такого грошового зобов'язання (в тому числі від нарахованої пені), а спір стосовно такої декларації та/або податкового повідомлення не підлягає розгляду в адміністративному або судовому порядку.

Відповідно до п. п. «б» п. 176.2 ст. 176 ПКУ особи, які відповідно до ПКУ мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у строки, встановлені Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску (далі – Розрахунок), до контролюючого органу за основним місцем обліку. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку – фізичній особі податковим агентом, платником єдиного внеску протягом звітного періоду. Запровадження інших форм звітності із зазначених питань не допускається.

Форма Розрахунку та Порядок заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску (далі – Порядок) затверджені наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 №4 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 15.12.2020 №773).

Враховуючи те, що контролюючий орган має право провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених ПКУ, не пізніше закінчення 1095 дня, то і право подання податковим агентом уточнюючого Розрахунку з додатком 4ДФ до нього можливе виключно протягом зазначеного терміну, тому подати вказаний Розрахунок після строку позовної давності положеннями ПКУ не передбачено.

Разом з тим, відповідно до частини шістнадцятої ст. 25 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» строк

давності щодо нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, застосування та стягнення сум недоїмки, штрафів та нарахованої пені не застосовується.

Таким чином, страхувальник має право виправити помилки у раніше поданій звітності за періоди, за якими минув строк позовної давності.

Щодо яких активів не здійснюються нарахування та сплата збору з одноразового декларування?

Нарахування та сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – Декларування) не здійснюються щодо таких активів фізичної особи:

1. активи (крім визначених нижчепереліченими підпунктами 2 та 3) сумарна вартість яких не перевищує 400 тис. грн станом на дату завершення періоду Декларування;

2. нерухоме майно, розташоване на території України, яке станом на дату завершення періоду Декларування належало фізичній особі на праві власності (у тому числі спільної сумісної або спільної часткової власності), що підтверджується даними відповідних державних реєстрів, в обсязі:

а) об'єкти житлової нерухомості:

квартира/квартири, загальна площа якої/яких не перевищує сукупно 120 кв. м, або майнові права, що підтверджені відповідними документами, на таку квартиру або квартири у багатоквартирному житловому будинку незавершеного будівництва;

житловий будинок/житлові будинки, зареєстрований/зареєстровані у встановленому порядку в Україні, загальна площа якого/яких сукупно не перевищує 240 кв.м, або житловий будинок незавершеного будівництва чи будинки незавершеного будівництва, загальна площа якого/яких сукупно не перевищує 240 кв. м, за умови наявності у такої фізичної особи права власності на земельну ділянку відповідного цільового призначення;

б) об'єкти нежитлової нерухомості – нежитлові будинки некомерційного призначення та/або нежитлові будинки незавершеного будівництва некомерційного призначення, загальна площа яких не перевищує 60 кв. м;

в) земельні ділянки, сукупний розмір яких по кожній окремій ділянці не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної ст. 121 Земельного кодексу України;

3. один транспортний засіб особистого некомерційного використання (крім транспортного засобу, призначеного для перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія, легкового автомобіля з робочим об'ємом циліндрів двигуна не менше як 3 тис. куб. см та/або середньоринковою вартістю понад 400 тис. грн, мотоцикла із робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 800 куб. см, літака, гелікоптера, яхти, катера), право власності на який було зареєстровано відповідно до законодавства України станом на дату завершення періоду Декларування.

Підписуйтесь на Telegram-канал Державної податкової служби України
https://t.me/tax_gov_ua

Спілкуйтеся з Податковою службою дистанційно за допомогою сервісу «[InfoTAX](#)»

*Тернопільський відді організації роботи
Організаційно – розпорядчого управління
Головного управління ДПС у Тернопільській області*